

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 355-1904)

Originalt emne

Brandvæsen

Brandvæsen/Brandvæsen i Almindelighed

Vandforsyning og Vandværk

Vandforsyning og Vandværk/Vandforsyning i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 27. april 1905 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 355-1904)

Der forelaa Indstilling fra Vandværksudvalget, hvorefter dette ikke kunde anbefale det fra Byfogden modtagne Forslag om Forbud mod Benyttelse af Lamper og lignende til Optøning af Tandrør i Berøring med Træværk.

Schourup var overbevist om, at der ikke kunde ske nogensomhelst Skade ved Benyttelsen af Lamper til Optøning af Vandrør, naar blot de Folk, der gav sig af hermed, forstod at anvende disse Lamper. Det var naturligvis noget andet, naar vedkommende Mester til saadant Arbejde sendte Lærlinge, der ingen Forstand havde paa det, men dette burde ikke finde Sted, og den sidst udarbejdede Instruks for Vand- og Gasmestre tog netop Sigte paa at forhindre, at det skete.

Vestesen fandt, at den Omstændighed, at der som af Byfogden fremdraget i den senere Tid var opstaaet to Ildebrande ved Optøning af Rør med Lamper, opfordrede til at underkaste Sagen en nærmere Overvejelse. Han kunde tænke sig, at det vilde være hensigtsmæssigt at indhente Erklæring angaaende Sagen fra Komiteen for Gas- og Vandmestereksamenen. Det burde ogsaa overvejes, om ikke Rørene burde anbringes paa

anden Maade i Ejendommene.

Laursen tillagde det størst Betydning, hvorledes Rørene blev anbragte; de burde lægges saaledes, at Brandfare ved Optøning af dem ikke kunde opstaa. Det var ikke saa let for Mestrene udelukkende at anvende faglærte Folk til det ommeldte Arbejde, da det jo gik saaledes, at naar man fik stærk Frost, og Vandet i Rørene frøs rundt om i Byen, vilde alle Husejere have Hjælp paa en Gang, og saa var det naturligvis en ret stor Fristelse for Mestrene ogsaa at sende Lærlingene af sted til Optøning af Rørene.

Lottrup hældede til samme Anskuelse som Laursen. Man kunde iøvrigt ikke lægge hele Ansaret paa Vand- og Gasmestrene, da det i mange Tilfælde var paagældende Husejere selv, der foretog Optøning af deres Vandrør.

Magnus Nielsen saa ikke rettere, end at det eneste rigtige vilde være at paabyde Isolering af Rørene paa betryggende Maade, naar de anbragtes paa Steder, hvor de var udsatte for Kulden.

Jacob Jensen kunde slutte sig til den foregaaende Taler.

Sagen gik til Erklæring af Vandværksudvalget eventuelt efter Forhandling med Brandkommissionen.